

Forfatter: Aarestrup, Emil

Titel: Venskabstrøst (DK)

Citation: Aarestrup, Emil: "Venskabstrøst (DK)", i Aarestrup, Emil: *Udvalgte digte*, udg. af Dan Ringgaard , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1999, s. 175.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-aarestrup07val-shoot-workid76267/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Udvalgte digte

Ved min Stammefaders Turban,
Maurerfyrstens, ben Abdallas!
Ved min Faders Kobberhandske,
Don Ramiro de Navarras!

Ved min Ammes, Donna Sanchas,
Melkehvide, runde Arme!
Ved min Moders, Donna Elviras,
Lange, ravnensorte Lokker!

Ved de himmelblaae Turkiser
Paa San Jagos Sølvfingre –
Donna Maja, Donna Maja –
Evig er min Elskov, evig!

(Venskabstrøst)

Ghasele

Er en Blomst nær ved at visne, den forfriskes kan igjen
Og et Hjerte, som vil briste, det kan trostes af en Ven.
Sagnet gaaer, at hver en Plante, har en anden til sin Lyst
Har en anden Urt, som livner, styrker og forsvarer den
Rosen fandt sin Sjæls Udkaarne i den grønne Semperviv
Trives denne i dens Nærhed, kan ei Rosen skrante hen
Mellem Planter, mellem Stene, mellem alle Verdens Dyr
Virke Sympathiens Kræfter, selv imellem stolte Mænd
Hvor er den, som ikke føler, at hans Liv maa plad forgaae
Findes ei det Skjød, hvori han lægge kan sit Hoved hen?
Hvor er den saa strenge Qvinde, at hun ikke sygner bleg
Naar hun, som en Ranke, rives fra den elskte Ungersvend?
Hvor er den, det være Qvinde, være Mand, som ei har følt,
Sympathiens Lægedomme skjænke Liv og Kraft igjen,
Hvor er den Ulykkelige, siig mig, som forgjæves veed
At det Hjerte, som vil briste, kunde trostes af en Ven.